

त्पावशिष्टं कालस्य गतभूयिष्ठमन्ततः wenig Zeit übriggeblieben MBh. 4, 885. कुलान्यत्पावशिष्टानि 3, 15358. द्वा चापि मासौ समावशिष्टौ von der vertragsmässigen Zeit übrig geblieben R. 5, 28, 7. भोजनावशिष्टमितान्नं von der Mahlzeit übrig geblieben Hit. 27, 12. शौचावशिष्टया मृदा vom Putzen der Geschirre übrig geblieben Spr. 3029 (Conj., bestätigt durch ed. Bomb.). कृतशौचावशिष्टा मृदः dass. Mārk. P. 34, 66. मुहूर्तार्धावशिष्टाया द्वादश्याम् von der nur ein halber Muhūrta übrig ist Bhāg. P. 9, 4, 38. स्वत्वावशिष्टं von dem nur das Eigenthumsrecht übrig geblieben ist 4, 28, 16. कृतावशिष्टाः so v. a. dem Tode entronnen 10, 20. Vgl. अवशिष्टक und अवशेष. — caus. übrig lassen MBh. 5, 2638. R. 5, 26, 38. अवशेषितं übrig gelassen, — geblieben MBh. 1, 5129. R. 7, 19, 15. Rāga-Tar. 1, 338. Bhāg. P. 1, 13, 23. 9, 6, 23. 17, 16. 10, 37, 30. 69, 24. इत्यपि तदलंकारवासोभ्यामवशेषितः dem nur der Schmuck und die Kleider übrig geblieben waren 9, 11, 4. स्वर्गमुखावशेषितं übrig geblieben von 5, 19, 28. कथामात्रावशेषिताः von denen nur die Erzählung übrig geblieben ist, nur in der Erzählung lebend MBh. 13, 988. नाममात्रावशेषिताः R. 4, 28, 10. देहमात्रावशेषितं Bhāg. P. 7, 13, 1. 5, 24, 23. 9, 11, 4. आत्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् so v. a. चिन्मात्रावशेषितम् 7, 12, 31. जलद्रेणो पक्ता पादावशेषितम् einkochend bis auf ein Viertel Suçr. 2, 454, 21.

— पर्यव caus. übrig lassen: ऽशेषितं Bhāg. P. 6, 9, 37.

— समव caus. dass.: ऽशेषितं MBh. 1, 6337.

— उद् dass.: मामीषां कं चनोच्छिषः RV. 6, 75, 16. AV. 6, 127, 1. 10, 1, 17. Kāth. 23, 8. न पशुभ्यो जीवनमुच्छिषेत् 31, 1. TBr. 1, 2, 4. pass.: मेषामुच्छिषि किं चन AV. 14, 9, 13. Çat. Br. 13, 1, 4. 1. Pañśav. Br. 8, 1, 4. Ait. Br. 5, 3. TBr. 1, 1, 4. 3. med. in ders. Bed.: कर्माणां नकिच्छिषति AV. 2, 31, 3. partic. उच्छिष्य übrig gelassen, als unbrauchbar liegen gelassen, übrig geblieben TS. 7, 3, 20, 1. Khānd. Up. 1, 10, 3. 4. M. 4, 151. 10, 125. प्रोक्षोच्छिष्य आयः 11, 148. 152. R. Gorr. 2, 33, 22. अर्धोच्छिष्य (आमलक) Kāthās. 61, 298. Spr. (II) 382. 1613. Rāga-Tar. 5, 392. Prāt. 59, 10. 60, 6. Bhāg. P. 4, 6, 53. Vgl. उच्छिष्य (als adj. in der Bed. unrein auch Jāgñ. 1, 155. MBh. 13, 2293. 6145. R. 3, 5, 20. 42, 8. Varāh. Brh. S. 46, 79. Mārk. P. 18, 28. Bhāg. P. 3, 20, 41. 6, 18, 59. als n. in der Bed. Ueberbleibsel auch Çat. Br. 12, 4, 2, 8. Jāgñ. 1, 33. MBh. 4, 275. 278. Varāh. Brh. S. 53, 66. Spr. (II) 1193. Rāga-Tar. 5, 387. Daçak. 88, 8. Bhāg. P. 1, 5, 25. 4, 21, 10. 6, 14, 28. 9, 4, 8. Pañśar. 1, 2, 75). उच्छिष्य, उच्छिष्य ङ्, मधूच्छिष्य, राहूच्छिष्य. — caus. abküssen (!): वक्त्रमुच्छिषितं (= चुम्बितम् Comm.) भगवता Bhāg. P. 3, 13, 22.

— निम् caus. s. निःशेष्य.

— परि übrig lassen Ait. Br. 1, 23, 3, 21. पदिवा वाचं विमृजेन्नक्ष्त्रा-तृष्याय परिशिष्युः 5, 24, 7, 32. Çat. Br. 2, 1, 4, 14. उभौ समिधौ परिशिष्यः 5, 2, 19. 3, 8, 2, 29. pass. übrig bleiben Ait. Br. 7, 18. Çat. Br. 1, 3, 2, 4. 3, 8, 2, 25. Kāthop. 4, 3. Spr. (II) 4479. Bhāg. P. 10, 68, 46. मनुरेकः परिशिषिषे Çat. Br. 1, 8, 4, 6. ऽशिषिषिरे 2, 2, 2, 9. ऽशेष्यते 12, 4, 2, 9. partic. ऽशिष्टं übrig geblieben, übrig Ait. Br. 5, 27. TS. 7, 3, 20, 1. Çat. Br. 13, 5, 2, 1. Åçv. Çr. 10, 2, 80. Khānd. Up. 6, 7, 3. Spr. (II) 4842. Çāmk. zu Brh. År. Up. S. 109. Verz. d. Oxf. H. 174, b, 6. 12. P. 1, 2, 32. Schol. Vgl. परिशिष्ट, ऽशेष ङ्. — caus. 1) übrig lassen, verschonen: न किञ्चित्पर्यशेषयत् Ragh. 12, 79. Rāga-Tar. 7, 348. धनं सन्नपरिशेषितम् vom

Opfer übrig geblieben Bhāg. P. 9, 4, 4. 11. — 2) verlassen, aufgeben: रणान्तां पर्यशेषयत् BHATT. 17, 93. — 3) ergänzen KUSUM. 54, 1.

— वि 1) unterscheiden, durch besondere Attribute näher bezeichnen, als etwas Besonderes hinstellen, näher characterisiren: विशिनष्टि प्रधानपुरुषात्तरम् SĀMKAJAK. 37. Çāmk. zu Brh. År. Up. S. 231. zu Khānd. Up. S. 45. 61. DĀJABH. 270, 16. WILSON, SĀMKAJAK. S. 26. Comm. zu TS. Prāt. 4, 7. SARVADARÇANAS. 59, 1. ऽशिष्य 62, 18. pass. sich unterscheiden, als etwas Anderes erscheinen; mit abl. Ragh. 17, 62. mit instr. RV. Prāt. 14, 30. durch Etwas (instr.) näher bezeichnet werden Comm. zu TS. Prāt. 1, 30. zu P. 8, 2, 37. zu KĀTJ. Çr. 25, 3, 25. — 2) vor Andern (instr.) auszeichnen, höher stellen als: भानुप्रभृतिभिश्चैवान्विशिनष्टि MBh. 3, 14735. pass. hoch über Allen stehen, mehr gelten, höher stehen, vorzüglicher sein: अद्भिरेव द्विजाग्र्याणां कर्म विशिष्यते M. 3, 35. स्त्रीणां पवित्रं परं पतिरेको विशिष्यते R. 2, 39, 24. 4, 20, 2. 23, 9. Spr. (II) 1377, v. 1. 1570. 3203. (I) 4953. Kāthās. 78, 131. mit einem abl.: कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते Bhāg. 5, 2. 12, 12. M. 2, 83. 3, 203. 278. 8, 104. Spr. (II) 5003. MBh. 7, 682. R. 3, 3, 9. mit einem instr. MBh. 1, 6166. 7761. 3, 4059. HARIV. 7311. R. 2, 27, 9. 35, 8. Spr. (II) 1116. 1319. mit einem gen. pl. (du.) am Höchsten stehen unter: सर्वेषामेव दानानां ब्रह्मदानं विशिष्यते M. 4, 233. 7, 71. तेषां ज्ञानी विशिष्यते Bhāg. 7, 17. गुणैरप्सरसां दिव्यैर्मनके तं विशिष्यते MBh. 1, 2916. eben so mit einem loc.: मूर्ध्वसहस्रेषु प्राज्ञ एको विशिष्यते unter ihnen ragt er hoch empor Spr. (II) 3876. — 3) steigern, vermehren: विशिनष्टि (प्रवि° UTAR.) मनोरुजम् MĀLATĪM. 71, 8. — 4) विशेषत् = विशेषयत् übertreffend HARIV. 5378. — 5) partic. विशिष्ट mit कृत u. s. w. compon. gaṇa श्रेयादि zu P. 2, 1, 59. a) verschieden, ein besonderer: ऽकविप्रशंसा Verz. d. Oxf. H. 123, a, 31. fg. Rāga-Tar. 3, 147. ऽलिङ्ग adj. verschiedenen Geschlechts seiend P. 2, 4, 7. SARVADARÇANAS. 87, 19. अविशिष्टा देवानाम् so v. a. nicht niedriger stehend als die Götter MBh. 1, 6482. कर्म° verschieden von SARVADARÇANAS. 57, 3. साध्याविशिष्टत्वं und साध्याविशिष्टता das Nichtverschiedensein von 30, 7. 11. durch besondere Attribute unterschieden, näher bezeichnet, als etwas Besonderes erscheinend, characterisirt durch (die Ergänzung im instr. oder im comp. vorangehend): (पर्वते): तैर्विशिष्टा जनपदाः Mārk. P. 59, 6. केन नञ्विशिष्टेनानञ् so v. a. ein Partic. auf t mit einem Partic. auf t, das sich von jenem durch das alpha privativum unterscheidet, P. 2, 1, 60. NĪLAK. 34. 46. TARKAS. 29. Buāshāp. 132. Comm. zu TS. Prāt. 2, 44. 4, 34. 5, 18. 19. 28. 6, 5. 10, 10. 14, 19. 21, 1. zu P. 1, 3, 56. KUSUM. 31, 7. 11. 45, 15. fg. SARVADARÇANAS. 2, 10. 5, 12. 14, 4. 5. 43, 2. 49, 22. 75, 7. 109, 20. 165, 12. अस्पेदमिति षष्ठीविशिष्टस्य वाक्यस्य Comm. zu NĀJAS. 2, 1, 50. संनिवेशविशिष्टत्वं SARVADARÇANAS. 81, 22. 50, 15. — b) hervorragend, ausgezeichnet, über Alles hochstehend, viel geltend, vorzüglich; der vorzüglichste, beste; mehr geltend, vorzüglicher, besser: विशिष्टाया विशिष्टेन संगमो गुणवान्भवेत् MBh. 3, 2101. 16009. 4, 45. 5, 7138. विशिष्टं कुत्रचिद्दीनं स्त्रीयोनस्त्वेव कुत्रचित् M. 9, 34. 297. 10, 80. 123. गुरोर्वाक्यम् MBh. 7, 4297. 13, 7442. HARIV. 8379. विशिष्ट, सम, कीन KAN. 6, 1, 10. fg. 16. R. 1, 7, 17. R. Gorr. 2, 27, 21. 5, 38, 47. Spr. 2384. 3358. कुल (II) 2241. Daçak. 63, 10. Mārk. P. 100, 7. Pañśar. 1, 7, 94. 8, 33. VET. in LA. (III) 16, 8. बुद्ध्या च प्रज्ञया तपसा तथा hervorragend